

**CAN GLASS BE USED
FOR MEAT
AND DAIRY?**

Source Materials
Rabbi Efrem Goldberg
reg@brsonline.org

(1) קאנזען BAMIDBAR

ויאמר אל-עוזר כבש
 הכהן אל-אנשי הארץ הבאים למלוכה זאת חקק
 כה התולדה אשר-צינה יהונה את-משה: אך אתה הכהן ואות-
 הכהן אמת-הנחתת אתה-הברזל אתה-הברזל ואות-
 העפרות: כל-דבר אשר-יבא באש מעכירו באש וטהר
 אך בימי נדה יתחטא וכל אשר לא-יבא באש מעכירו
 כה תבוא אל-המןנה:

²¹ Elazar the Kohen said to the men of the legion who came to the battle, "This is the decree of the Torah, which HASHEM commanded Moses: ²² Only the gold and the silver, the copper, the iron, the tin, and the lead — ²³ everything that comes into the fire — you shall pass through the fire and it will be purified; but it must be purified with the water of sprinkling; and everything that would not come in the fire, you shall pass through the water. ²⁴ You shall immerse your garments on the seventh day and become purified; afterward you may enter the camp.

(2) Kashrus Kurrents (Star-k)

Glass is one of nature's most versatile products created from some of nature's most prevalent raw materials: sand, soda and lime. In the food industry glass applications are extremely diverse. Glass can be made into delicate drinking glasses as well as tough heat resistant ceramic cook tops withstanding temperatures over 1000 degrees F.

How is glass made? Basically, the raw ingredients are heated and melted in a large furnace. The molten glass is shaped, blown, or pressed into its desired shape. The finished product is then annealed in an annealing oven and tempered to give the newly formed glass strength and durability.

Although glass can be made to be stronger and less porous than steel, the Halachic status of glass remains enigmatic. On the one hand, Chazal recognized the fact that glass is tough, resistant and non-porous. On the other hand, glass raw materials are the same as earthenware, that is very porous, extremely absorbent and unable to be Kashed, if used in a non-kosher food application.

וְאֵת עַד כִּי (3)

SHABBAT
15b

The Gemara previously (14b) cited a Baraisa which mentioned five decrees passed by early Tannaim. Having completed its discussion of the first decree (the *tumah* of the Lands of the Nations), the Gemara now proceeds to discuss the next decree, namely, that of *tumah* of glassware:^[28]

מַאי טָעֵמָא גַּוֹר בְּהוּ רֶבֶן – As regards glassware, **כֶּלֶי זָנוּבִות** – what is the reason that the Rabbis decreed that it is susceptible to *tumah*?^[29]

The Gemara answers:

ש – אמר ר' יוחנן אמר ר' לוי ר' יוחנן said in the name of Reish Lakish: – **הָוָאֵיל וְחַלָּת בְּרִיאָתָן מִן הַחֹל** – Since its very formation is from sand^[30] – **שְׁוִינָהוּ רֶבֶן כֶּלֶי חֲרֵס** – the Rabbis placed it in the same category as earthenware.^[31]

וְאֵת עַד כִּי (4)

AVODA
ZARAH
75b

אמֶר ר֔ב אַשִׁי
הַנִּי כֶּלֶי וּכְבוֹת *הָוָאֵיל וּכְיַנְחָבֵח יִשְׁלַׁח
לְהַנִּי תְּקַנֵּה בְּכֶלֶי מִתְכֹּת דָּמוֹ קְנָא פְּלִינִי
בְּהַרְבָּא וּרְבִנָּא חֶד אָמֵר כְּחַלְלוֹ וְזַד
אָמֵר כְּסֻפּוֹ יְהַלְכָתָא בְּסֻפּוֹ

R. Ashi said: Utensils of glass, since they can be repaired when broken, are like utensils of metal.¹ As for a glazed utensil R. Aha and Rabina differ; one maintains [that it must be treated] according to its original state,² while the other maintains [that it must be treated] according to its final state.³ The legal decision is [that it must be treated] according to its final state.

ר' אַשִׁי סְמִינָה רְלֵא
לְהַקְשֵׁת וּלְמַטְבּוֹת לְיִלְלָה

וְאֵת עַד כִּי (6)
AVODA
ZARAH
75c
(1:17N)

וְאֵין פּוֹלֵט וְאֵינוֹ טְבָאֵישׁ כָּל מָה שְׁבַטוּכוּ . (ג) שְׁלַשָּׁה דְבָרִים בְּכֶלֶי חָרֵס בּוֹלֵעַ
בּוֹלֵעַ (וְאֵין פּוֹלֵט) וּמְרוֹאָה כָּל מָה שְׁבַטוּכוּ בְּמָקוֹם חָם נְמֻקּוֹם צָוָן :

6. There are three characteristics of an earthenware vessel: it absorbs, it does not exude, and it does not taint what is in it.

There are three characteristics of a glass vessel: It neither absorbs nor exudes, it exposes to view whatever is in it,¹⁴ and in a hot place it is hot while in a cold place it is cold.

הַנְּגִיאָה – פֶּשֶׁת כְּלֵי גָּמָס: מוגבה נאגר פלאחין צלבמי וקעה נר'ת (ו'היא בוגהס מזק קדש קדשים) נבי מונט מי סד וקומה ונגי קאהל תבר טאהל נטן הגדלמד דההמ' פטלה צל' נאר ופ'ק מ' גרט קיט האר מלך היה טט מט וט'ק ולארו ויזק לאמר מטס זטט למינך וט'לט ח'כל'ו ווילק ומינך נאך פ'ג'א קאיליסטינטלי וטסלה צלען נאנטן צל' נאכ' אונל' מאן האאל'כטן צי' גראס דהאמ'ין פ'ק' שט'ת (ף' ט'ו:) מאה' וואחדהן בעיר'טן מ' אועל זאטען צענן כל'י גראס דהאמ'הין ואב'צ' זעל' איסטס צלען גען צאל' מון זיין ט האל' קדשי מל' האל'ס גען וק' פ'יכ' גטערן:

(P'NOJ) \rightarrow ⑧ RAN

ה' מודעה (טט) (טט) א' נס' מילוט בנו בוטש בעב רלבי'ם מינו בוטש
ווכסיק ה' נון זולען וויל' פולען:

(P. 100) 19 NCS, (9) MORDECHAI

[ב] וְתַקְעֵד וְדָרִיס צְבָאָתֶמֶן צַי לֹעֲנָה פְּלוּעָה כְּנָן כְּסָתָה כְּכָבָד רְלֵבִיָּס מַיְקוּס כְּסָות
סָל נְכָסָנוּ כְּמַיִוּס פְּלָטְמִים מְרָבָהָן כְּסָסָזָוּן וְפָלָגָן וְצָמִיסָה הָלָגָל כְּהָרָוּ וְלָרָקָן הָלָגָעָל
כְּלָלָי רְהָזָן (פְּ) וְשָׂוָג סְלָנָן לְאַגְּנִיעָן נְבָס בְּגָלָר כְּלָוָס דְּסָמָלָה נְלָלָה
וְרָבִיט יְחָלָל מְבָלִיט סְכָה הְלָמָה דְּלָי טָבָת כְּלָי זְוִינָה דְּבָזָן כְּבָלָה יְנוּמָה
כְּשָׁתָה תְּקָן צְפָה לְפָטָל עַזְּבָעָן גְּזָבָס דְּסָיָי כְּכָלָי חָרָם סְכוּמָל וְנְתָמָל
וְבְמֻסָּה בְּמֻדָּח עַל כְּלִי הָרָם בְּמָן יְוָנָה מִידָּי דְּפָטָה נְשָׁוָס וְמַבָּעָז וְהַמְּאִיר צְלָקָן מַעַמָּא
טוּרִין בְּקָן פְּלִיטָן גְּגָנָה סְסָה בְּיַן צְיָי כְּבָזָס וְזָוִי כְּמְבָזָג וְלְמַבָּיָּס כְּכָבָס סְיָי חַמָּא
(פְּ) דְּלָיָי זְוִילָה שְׁוָמָה וְלָיָי בְּלָעָה דְּהָמָרִיק נְבָיָי לְגָי וְלָוִיס מְהָבָה דְּרָבִי
דְּרוּרִים נְלָמָדוּ כְּלָי הָרָס וְטָלָה בְּכָלָי זְוִילָה כְּלָי מָרָס בְּלָעָה וְמְלָיָעָה (טְ) וּמוֹסָמָה סְבָבָוט
מְסָהָלָי כְּלָי זְוִילָה [טְ] : [בְ] דְּרוּרִים סְנָגָמָס נְזָא *חַמָּז פְּסָק *צְפָרִי הָמָלָה וְנְסָמָל
זְגָגָמָס

B

... והרא"ה זיל למד מכואן, שכלי זוכחת שנשתמש בהן בחמיין אסור, אע"ג דסגי להו בהגעללה, שווים ³³⁷ כל' מתכוות לעוני זה, ודין ³³⁸ להצהרים טבילה בשניותם מן הגוי ³³⁹, מ"מ אכן לא מחייב דחיס עלייהו דלמא פקען, ולא שרינן ליה לכתחה לאגעילן ³⁴⁰. והרי הן אסורין אף' לזונן, שמא ישתמש בהן חמיין ³⁴¹. ולמוכרן לגויים אסור, אם אין חזיתם ³⁴² מוכח עליהם, שמא יחוירו וימכרו לישראל אחר ³⁴³.

176-18 RIV A
(18) P. 100)

כלי זוכיות ספק אם דין כימי חרם, הואיל ונעשים מהחול, או אם דין בכלי מתקנות הואיל ואם נשתרו יש להס תקנה. ולענין הלכה נותנים עליהם חומרא של כלי חרם ושל כל מתקנת, ואסורים בהגעלה כלבי חרם, וצריכים טבילהה כלבי מתקנות. וכן אופר הסט"ק להשתמש בכלי זוכיות ישנים בפמ"ח אפילו בהגעלה

4

(12) SHALCHAN ARUACH זיון זיון זיון זיון זיון

כו שבלוי

זוכית, אפלו (קנא) מבניין לקיים (קנא) יונאפלו משפטש בעם במשפטן, אין צריכין שום חיבור, (קנא) שאים בולעים, וצטיפה בעלמא סאי להו: הגה (קנא) זיש מהירין ואומרים דקלוי זוכית אפלו הצעלה לא מני להו, (קנא) וכן (ל) הנטג באשכנו (קנא) ובמדינות אלゴ (סיגן ואנור). וכן קליבךף שיש בתוקן התוקן זוכית שקורין גישעלץ' (קנא) אין להגערלו, (קנא) אבל מבחן (קנא) אין מזיק (תהייד סיון קלן):

(13) R AVADIA זיון זיון זיון זיון

והנה מון השלחן ערוץ (פי' תנא סעיף כו) פסק דעת רוב הפוסקים שכלי זוכיות אינםבולעים כלל, ואינם צריכים שום חיבור, אלא די להם בשטיפה והדחה. ע"ב. והיעדו גאנוני ספרד שכן מנהגינו בארץ ישראל ובכל מלכות תוגרטא להשתמש בכל זוכיות ישנים על ידי שטיפה והדחה בלבד. וכמוואר בכתמת הנדולת, ובפרי חדש, ובשלוחן גבות, ובשער המפקד. ועוד.

(14) KOLAH מטבח MA KAYA זיון זיון זיון זיון

ג ורכינו הרמ"א חולק בו ויל ווש מחטירום ואומרים דכל זוכיות אפלו הנעללה לא טני לו וכן בן המנג באשכנו ובמדינת אלו עבל והטעם דברין דבוריין מחייב דינם בכלי חרס

(קנא) זיש מהירין. בטעם, רסבירא להו דקליזוכיות הויא ותחלת ברינו מן קחול, הרי הוא בקלי-תירס שאינו יוצא כדי רבין לעולם ואפלו על-ידי געלה, (קנא) ואך-על-גב דתשמשו בזונן, אבל מקום לבעמים משפטשין בהו בטעין, (קנא) וכן שטח בסייע כה בה"ה דחוישין אף לתשמש שאינו קבוע:

(15) KOLAH זיון זיון זיון זיון

ונראה שאף לפי מנתג אחינו האשכנויים שנחנו להחמיר בכלי זוכיות להשוותם לכלי חרס, מכל מקום יש לוטר שטעם החומרא שלחם כמ"ש הגאון יעב"ץ במור וקציעה (פי' תנא), שיש לחוש בכלי זוכיות שתא יחום עליהם פן יתקפו ברותחים, שכן אין להתרם בהגעללה. וזאת לטעמו של הראה המובה בחודשי הריטב"א (פסחים ל): הנ"ל. לפי זה יוצא שכלי פירוקס ודזרלקס מעועילה בהם הגעללה בטים רותחים, מכיוון שהדבר ברור שישווים מעד ברותחים. כמו שפסק בשו"ת הבלתי בעניטים ח"ד (פי' ו) הנ"ל. וכן פסק הגאון רבינו מרדכי ברוסק ה"ד בשו"ת ירושת פלייטה (פי' כ). ועל צד היותר טוב ונעים שלש פעמים בימים רותחים. וראתה עוד בזה בשו"ת מנחת יצחק (פי' פ). ובשו"ת ציון אליעזר חלק ט' (פי' כו). ובשו"ת ישביל עבדי חלק ה' (חו"ד פי' יג אות ח). ובשו"ת מהרי"ז שטיפת (פי' פח). ובשו"ת שבת הלוי (חו"ד פי' טג).

העלאת מים (18) HAGALAS KEVATIM

לדעת חכמי אשכנו והרמ"א האוסרים להגעל לפסח כל זכובית שהשתמשו בהם, מה יהא דין כל זכובית בשאר איסורים, נחלקו בזה ה先后ונים וזה שיטות בדבר: **(א)** אינס בולעים כלל ומותרים אף לכתילה (אחר שיריחם); **(ב)** אפילו שאינס בולעים כלל אסורים לכתילה, שמא לא יידיהם היטב; **(ג)** בולעים וטעונים הנעלה; **(ד)** בולעים ואין הגעלת מועיל להם, כלי חרס; **(ה)** בולעים קצת ולכתילה אסורים.

העלאת מזנונים (19) HAGALEH MEZONOT

ח (כח) כי יש מי שאומר שלא החמיר בשבייל שמנכיסו לקיום (**ו**) אלא בכל (**ז**) חרם בלבד (**ח**) כי יש מוסיפים של עץ ושל עור (**ט**) כי יש מי שמוסיפה של אבן ושל מתכת וכן ראוי לנוהג (**יא**) בג' (**ט**) כי אבל של (**ט**) זוכית לדברי הכל אין מחמירים בו בשבייל שמנכיסו לקיום:

העלאת אברהם (20) HAGALEH AVRAHAM

מתן סמאנן מ"ל נידיעך פון לסמהיד (ד"מ) פ"י הל' סול' הפטימי צוונין לאף נטפלת כב"ר וג' הפטימי צוונין פ"ג נידיעך מסני נטפלת ויל' ותוך פמד צו חמן מט"ל דיו כתפטימי צוונין גמ"ש פ"ז ומ"ט טהרות סטמיין כוון יין שרע נקוזות וכן לדמותו לי"ג ענ"ד ס"י קל"ט פ"ה דכמם קולות סקלו צי"י מטה"כ צוונין פקל"ל:

העלאת ארוך (21) ARUCH HAZHVULCHAN

ודעורי לא עדיף מהגעלת ונרא הדוח אינואלא בשחתתשו בהם בחטין דאלו בזונן למה ביזנ לא החמיר ביזיד שם ולפ"ז ודראי דכל כל שתייה מוככית מהני עורי נ' יסיט דאלו שמשחתשן בחטין לא נכנס בהם חמץ ואה' אם אולי נכנס באקריא לית לנו בה ובן אנו מורי חלכת למעשה ואפי' לו כוסות של זוכית ששותן בהם יו"ש כיוון שאין התשתמש אלא לשעה קלה לית לנו נה

פיטון מה

בדין כל זכוכיות והכשרם

ב"ה, يوم א' פ' כי תשא תמצ"ה

לכבוד הה"ג המפורסם מהר"ב ואילך שליט"א

ישלח לי את אחורי, כי היתי טרוד בתשובות

שאלות שהקדימו לבוא אלג. ודברו כל'

זכוכיות הבתוויות מאש (פוייר — פסטע) אין

דין ג' לעניין חמץ בפסח ולענין בשר בחלב.

גהה ידועה מחלוקת המחבר והרמ"א בש"ע או"ה

ס"י חנ"א סע"ג כ"ו לעניין כל זכוכית, שדעת

המחבר להקל אפילו משתמש בהם בחמץ, משום

דרלא בלעוי אף עיי' בישול, ודעת הרמ"א להחמיין,

שאפילו הגעלה לא מהני. והטעם, משום דינים

ככל' חרס, מכיוון שתחולת בריאות מן החול. וזהו רק

אם נשימוש בהם בריאות, אבל אם הי' שימושו

בצונן מותר ללא הגעלה אף להרמ"א, כמ"ש במג"א

ס"ק מ"ט עי"ש.

ומעתה, בכלי זכוכית הבתוויות מאש שממשלין

בهم, להרמ"א גם הגעלה לא מהני להם

. On the other hand, Rabbi Aaron Felder (*Oholei Yeshurun* p. 87 n. 82) cites Rabbi Moshe Feinstein who accepts the opinion that glass utensils do not absorb even hot foods and need not be *kashered* for non-Passover use.¹³